

Carrer Montcada, a la Ribera de Barcelona. Les activitats de Ribermúsica omplen de vida els carrers i places d'aquest barri barceloní.

La Ribera: molt més que el Picasso

El cap de setmana passat, la Ribera de Barcelona es va desbordar de visitants gràcies al festival Ribermúsica. És la punta de l'iceberg d'un projecte que vol dinamitzar el cor de la ciutat vella, on bateguen la història i una intensa vida cultural entre els carrers escrostonats.

No és difícil imaginar Joan Puigdellívol atabalat, cavall i neguitós corrent amunt i avall pels carrers i les places de la Ribera de Barcelona per comprovar que tot surti bé. El primer cap de setmana d'octubre, el barri es transforma en un aparador, i aquest músic, tot passió, n'és, en gran part, el responsable. Sota el nom de Ribermúsica, més d'un centenar de formacions mu-

sicals s'han donat cita, per segon any consecutiu, als carrers de la ciutat vella: Princesa, passeig del Born, Argenteria, Comerç, Banys Vells, Montcada... el trist Fossar de les Moreres reviu, Santa Maria del Mar aixopluga majestuosa un gran concert de música clàssica i contemporània. És només la cara més espectacular d'un projecte que vol remoure profundament el barri per convertir-lo en un centre

cultural on participin els veïns i on acudeixin els de fora.

L'atracció del vell. L'encant de la Ribera és inevitable. Ja ho saben els promotors de l'històric Zeleste quan s'hi van instal·lar; ho saben també els amos del Miramelindo i ho saben els independentistes que hi peregrinen cada Onze de Setembre. Tots els turistes hi fan cap perquè al seu carrer

de Montcada hi ha el museu Picasso, i els estudiants i els immigrants sucumbeixen a l'encant d'uns pisos de lloguer barat perquè no tenen ascensor ni pintura a les parets. És l'atractiu del nou i del vell, que sempre torna a ser moda. Darrerament han nascut moltes més galeries d'art, bars i restaurants, però faltava una empena per donar coherència a totes aquelles energies disperses. El Projecte Musical de la Ribera va sortir com a una de les respostes possibles.

Praga, París, Barcelona. Si els barris antics de les grans ciutats europees són espais per la cultura, per què no ho pot ser el de Barcelona? La resposta de Puigdel·lívol, nascut a Monistrol de Montserrat però veí de la Ribera des de fa uns anys, ha estat rotunda: Barcelona també ha de tenir un barri antic que sigui punt de referència cultural. Hi estan d'acord les forces vives de la Ribera, que s'han apuntat amb entusiasme al projecte. I a poc a poc, el barri s'omple de música: les galeries d'art, els bars i restaurants, fins i tot les botigues o el racó més inesperat pot acollir un tast de música de cambra interpretada per joves músics que tenen ganes de donar-se a conèixer. S'estan organitzant cicles de concerts de tots els estils –música sacra, música contemporània–, però el que és més important: es promouen activitats estables com ara corals, cursos

de música moderna o tallers d'iniciació musical a les escoles (a la foto de la dreta hi ha els nens de l'escola Baixeres en una sessió musical). I si bé involucrar tot el veïnat és un dels grans objectius, també és important donar prestigi a la Ribera de cara enfora. És per això que enguany es formarà l'escolania de Santa Maria del Mar, una escolania d'alt nivell amb les millors veus infantils seleccionades amb cura a les escoles de la zona. Els petits cantants menys brillants tindran l'oportunitat de participar a la coral mixta, i els seus pares a la coral d'adults. Els adolescents i els joves no interessats en el cant coral tenen el seu espai als tallers de rock o de música tradicional i ètnica.

El cap de setmana passat, Maite Caparrós i Gust Battaglia es van marcar un tango a la Carassa, mentre de la cuina s'escapava una inconfusible olor de *fondue*. Prop, entre els ordinadors de la revista *Enderrock*, *Ocults* i *Impresentables* feien un concert acústic, i Jaume Arnella cantava cançons de vi i taverna al lloc més adequat: al Nou Cellar. L'entusiasme era la nota als carrers de la Ribera. Els turistes, despistats, oblidaven el Museu Picasso i es perdien pels carrerons antics per escoltar un jazz o una bossa-nova, mentre els veïns estenien al carrer la seva millor roba. La Ribera, com els temps, va canviant.

Agnès Rotger

Dalt, alumnes de l'escola Baixeres durant una audició per conèixer els instruments de corda. A l'esquerra, el cartell de Ribermúsica 96.

Plurilingüisme europeu i llengua catalana

Isidor Mari

Isidor Mari constata, amb una anàlisi lúcida i ben documentada, que bona part dels nostres problemes lingüístics són problemes generals de tota la comunitat internacional. A més, aporta una proposta d'acció plausible.

Universitat de València
"Biblioteca Lingüística Catalana", 20

Comentari de texts

Maria Josep Cuenca

Aquest llibre omple un buit important en el panorama dels materials didàctics en català dedicats al comentari de textos. L'enfocament que hi adopta l'autora s'adiu tant a les directrius dels nous plans de l'educació secundària com als de la universitat.

Edicions del Bullent
"Recursos", 1

Si això és un home

Primo Levi

Primo Levi, supervivent dels camps d'extermini d'Auschwitz, va escriure *Si això és un home*, publicat l'any 1947, amb la intenció de llegar a la humanitat un material de primer ordre per a l'estudi de l'ànima i del comportament humans.

Edicions 62
"El Balanci", 289